

รายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

เสนอต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ

โดย คณะทำงานจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

เด็กทุกคนพึงมีและต้องได้รับ

สุขภาพดี การศึกษาและพัฒนาการที่เหมาะสม
การปฏิบัติอย่างเท่าเทียม การปกป้องคุ้มครอง
เพื่อความก้าวหน้าของมวลมนุษยชาติ

unicef
องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย

รายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

เสนอต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ
โดย คณะทำงานจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

ภาพประกอบปกหน้า โดย ต.ญ.นุรีย์๊ะ กำโป๊ะ
ภาพประกอบปกหลัง โดย ต.ญ.กนกวรรณ ทารโสภา

ISBN: 974-685-025-3

ลิขสิทธิ์ขององค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย พ.ศ. 2546
อนุญาตให้คัดลอกเฉพาะเพื่อการเผยแพร่ที่ไม่แสวงหากำไร
โดยขอให้ระบุที่มาของข้อมูลอย่างถูกต้อง

สนับสนุนการจัดพิมพ์โดย
องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย

โทร (66 2) 356 9499 แฟกซ์ (66 2) 281 6032
อีเมล thailandao@unicef.org
เว็บไซต์ www.unicef.org

ออกแบบโดย บริษัท คีน พับลิซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
จัดพิมพ์ในประเทศไทย

คำนำ

จากการที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ทำงานด้านสิทธิเด็กได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของเด็กในการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และได้ร่วมกันจัดทำโครงการชุมนุมเด็กขึ้น โดยการสนับสนุนจากองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย ทั้งในระดับภูมิภาค 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก และระดับชาติ ณ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักเรื่องสิทธิเด็ก และระดมความคิดเห็นถึงความต้องการในการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ของเด็ก ซึ่งเด็กที่เข้าร่วมโครงการได้แสดงเจตจำนง ในการจัดทำ รายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก อันนำมาซึ่งรายงานเรื่องสิทธิเด็กฉบับนี้ ซึ่งเป็นรายงานที่จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก ประกอบด้วยตัวแทนเด็กทั้งในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียน เด็กในภาวะยากลำบาก อาทิตี เด็กเร่ร่อน และเด็กพิการ จาก 5 ภาค รวมทั้งสิ้น 29 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากเด็กที่เข้าร่วมโครงการชุมนุมเด็ก เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ

สำหรับข้อมูล เนื้อหาสาระ และข้อคิดเห็นของเด็กในเรื่องสิทธิของเด็กในประเด็นต่าง ๆ ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะจากมุมมองของเด็กที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ เป็นการรวบรวมและจัดทำขึ้นในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2542 - 2543 โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และจากเด็ก และเยาวชนทั่วประเทศ กระผมจึงขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน รวมไปถึง ศาสตราจารย์วิทิต มั่นตากรณี ประธานคณะกรรมการ เรื่อง “สิทธิเด็ก” เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (นางสีน้อย เกษมสันต์ ณ อยุธยา) อาจารย์กิตติยา พรลัจจา จากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ประเทศไทย สหทัยมูลนิธิ มูลนิธิผู้หญิง ศูนย์พัฒนาเยาวชน (Y.P.D.C) และสถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ร่วมกันจัดทำโครงการชุมนุมเด็ก อันเป็นจุดเริ่มต้นของรายงานฉบับนี้ขึ้น และยังได้อำนวยความสะดวก ตลอดจนให้คำปรึกษาในการจัดทำรายงานฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ในนามของคณะกรรมการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นภาพสะท้อนอันหนึ่งที่แสดงถึงความคิดเห็นของพวกเราในเรื่องที่พวกเราคิดว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพที่เหมาะสมต่อไป

นายพงษ์ชัยนต์ อักษรสวัสดิ์
ประธานคณะกรรมการจัดทำรายงาน
เรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	i
ความเป็นมา ในหลวงกับสิทธิเด็ก	1 3
การศึกษา	5
• สรุปข้อมูลจากแบบสอบถาม (ข้อ1-8)	5
• สรุปข้อมูลจากภาพ	
1. โรงเรียนในฝัน	8
2. โรงเรียนของหนู	13
3. ครูของหนู	18
ยาเสพติด	
• สรุปข้อมูลจากแบบสอบถาม (ข้อ10-15)	20
• สรุปข้อมูลจากภาพ	
1. สิ่งไม่ดีที่หนูเห็น	22
• บทความพิเศษ เรื่อง ย-ยะ-ย-ยาเสพติด	28
บทความพิเศษ	
• เด็กพิการ 30	
1. สิ่งดี ๆ ที่ต้องช่วยกันทำ	31
2. ขอความเท่าเทียมให้หนูบ้าง	32
• เด็กขาเขา เรื่อง เสี่ยงก้องจากหุบเขา	33
• โสภณเด็ก เรื่อง ทำไมหนูต้องเป็นเหยื่อ	35
• เด็กเร่ร่อน เรื่อง หนูอยากมีบ้าน	37
• ความรู้เรื่องสิทธิเด็ก	38
• บทความเรื่อง “หนูไม่รู้”	39
ภาคผนวก	
1. แบบสอบถาม	42
2. ทำเนียบนามคณะทำงานจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก	45
3. รายชื่อโรงเรียนและสถาบันที่ให้ความอนุเคราะห์การรวบรวมข้อมูล	50

ความเป็นมา

จากการที่ประเทศไทยได้ลงนามเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในปี 2535 จนถึงปัจจุบันนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทยได้มีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กกันอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า ปัจจุบันนี้ยังมีสิทธิบางประการที่เด็กยังไม่ได้รับ หรือได้รับไม่เพียงพอ จึงทำให้เกิดการชุมนุมเด็กระดับภาคและระดับชาติขึ้น อันทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ของเด็กแต่ละภาคว่ามีปัญหาอะไรบ้าง ปัญหาส่วนใหญ่ที่เด็กทุกภูมิภาคนำเสนอในการชุมนุมเด็ก ได้แก่

1. การศึกษา เด็กทุกภูมิภาคมีปัญหาเรื่องการศึกษาค่อนข้างเหมือนกัน และพบว่าเป็นปัญหาใหญ่พอสมควร เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน คุณครูในโรงเรียน ภาวะเปียกของโรงเรียน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นต้น
2. ยาเสพติด เด็กทุกภูมิภาคมีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดค่อนข้างเหมือนกัน เป็นปัญหาใหญ่พอสมควร และเด็กให้ความสำคัญกับปัญหานี้มาก เพราะทำให้คุณภาพชีวิตแยลง
3. ปัญหาที่เด็กแต่ละภูมิภาคพบเจอซึ่งแตกต่างกันไป เช่น เด็กเร่ร่อน เด็กพิการ เด็กชาวเขา และเด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศ เป็นต้น

จากการชุมนุมเด็กระดับชาติเมื่อปี พ.ศ. 2542 ทำให้เด็กมีความต้องการที่จะนำเสนอรายงานผลการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก เนื่องจากต้องการจะสะท้อนสภาพความเป็นจริงของสถานการณ์ปัจจุบัน จึงก่อให้เกิดการประชุมเพื่อจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก โดยในขั้นแรกมีเด็กที่เข้าร่วม โครงการชุมนุมเด็กทั้งสิ้น 270 คน และเด็กที่เข้าร่วม โครงการชุมนุมเด็กดังกล่าวได้คัดเลือกตัวแทนเด็กแต่ละภูมิภาคเพื่อเป็นคณะทำงานจัดทำรายงานผลการดำเนินการตามอนุสัญญาเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็กขึ้น โดยมีคณะทำงานทั้งหมด 29 คน ซึ่งได้มีการตกลงว่าจะหาข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากเด็กมัธยมศึกษาทั้งหมด 637 คน และภาพวาดจากเด็กประถมศึกษาทั้งหมด 490 คน โดยแบ่งให้คณะทำงานไปเก็บข้อมูลตามภูมิภาคต่าง ๆ และจากจังหวัดต่าง ๆ เช่น ศรีสะเกษ อุบลราชธานี อ่างทอง อุทัยธานี ขอนแก่น กรุงเทพฯ ยะลา ชลบุรี เชียงราย และอำนาจเจริญ และนำข้อมูลที่เก็บได้มารวมกัน เพื่อคิดเป็นร้อยละ เพื่อให้สะท้อนปัญหาว่าปัญหาอะไรที่พบเจอมากที่สุด

คณะกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนเด็กที่เข้ามาทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก ครั้งนี้
หวังว่าผู้ใหญ่หลายๆคนจะได้เห็นภาพอีกมุมหนึ่งของเด็กที่ถูกปิดบังอยู่ แล้วนำไปแก้ไข
เพื่อให้ดีขึ้น เพื่อจะได้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กจริงๆ และหวังว่ารัฐบาลจะได้
เข้ามาแก้ไขปัญหาเหล่านี้ด้วย

สุดท้ายนี้ คณะทำงานขอขอบคุณผู้ใหญ่หลายๆท่าน ที่เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดเอง
ทำเอง จึงทำให้เกิดรายงานฉบับนี้ขึ้น โดยเด็กจัดการทำกันเอง ขอขอบคุณมาก

คณะกรรมการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

ในหลวงกับสิทธิเด็ก

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่ง องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองราชย์ด้วยทศพิธราชธรรม พระราชกรณียกิจขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตลอดจน พระราชินี รวมถึง พระบรมวงศานุวงศ์ ล้วนเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทรงทุ่มเทเพื่อความสุขของมวลประชา ถึงแม้จะทรงเหน็ดเหนื่อย ล้าก็เพียงใด

เด็กและเยาวชนถือเป็นประชาชนกลุ่มหนึ่งที่จะเป็นอนาคตของชาติบ้านเมือง และเป็นแรงสำคัญที่จะพัฒนาชาติบ้านเมืองในอนาคต ถ้าหากขาดเด็กและเยาวชนไปแล้ว การพัฒนาชาติบ้านเมืองคงจะดำเนินต่อไปไม่ได้ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเล็งเห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จาก โครงการต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงพระราชดำริขึ้น เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

โครงการมูลนิธิราชประชานุเคราะห์เป็นอีก โครงการหนึ่งที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชดำริขึ้นเพื่อเด็กและเยาวชนที่ขาดโอกาสในการศึกษา เช่น พ่อแม่ไม่มีเงินที่จะส่งลูกให้ศึกษา เด็กกำพร้าตลอดจนเด็กพิการที่ไม่สามารถเรียนเป็นปกติเหมือนกับเด็กปกติทั่วไปให้เขาได้มีการศึกษา เท่าเทียมกับเด็กทั่วไป ดังจะเห็นได้ว่าพระองค์ท่านได้ทรงตระหนักถึงเรื่องสิทธิเด็ก ซึ่งในปัจจุบัน มีโรงเรียนที่อยู่ในโครงการนี้ประมาณ 30 กว่าแห่งในประเทศไทย

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และโรงเรียนโสตศึกษา เป็นโรงเรียนที่สอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดระบบการเรียนการสอนแบบทางไกลผ่านดาวเทียม ซึ่งเป็นโครงการในพระราชดำริของ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีการศึกษาแบบสหศึกษา และอยู่ประจำ ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน อาหาร และที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่นักเรียนได้รับโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้นตลอดจนได้มีการส่งเสริมด้านประชาธิปไตย เพื่อให้นักเรียนรู้จักการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง เช่น การจัดตั้งสภานักเรียน การรณรงค์การเลือกตั้ง และส่งเสริมการประกอบอาชีพในโรงเรียนเพื่อหารายได้ด้วย

จะเห็นได้ชัดเจนว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิในการได้รับการศึกษา และสิทธิในการรับรู้ของเด็กเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นระยะเวลานานก่อนที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

พวกเราในฐานะเด็กและเยาวชนไทยมีความปลาบปลื้มในพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นอย่างมาก ขอยกย่องพระองค์เป็นพระบิดาแห่งสิทธิเด็กไทย และขอถวายความจงรักภักดีสืบนานเท่านาน ขอจงทรงพระเจริญอยู่ยยืนนาน

เสียงจากใจวัย ด.เด็ก

คณะทำงานจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

การศึกษา

การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการศึกษาถือเป็นปัจจัยหลักในการที่จะพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไป การตอบแบบสอบถามเพื่อแสดงความคิดเห็น และความต้องการ เป็นอีกส่วนหนึ่งที่คณะทำงานจัดทำรายงานได้ร่วมลงมือปฏิบัติทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี จำนวน 637 คน

เด็กและเยาวชนมีความสนใจในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างมาก โดยแบบสอบถามมีหัวข้อที่เกี่ยวกับการศึกษา 8 หัวข้อ ดังนี้

1. เรื่องอุปกรณ์การศึกษาในโรงเรียน
2. เรื่องบุคลากรในสถานศึกษา
3. ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษา
4. อุปสรรคในการเดินทางไปโรงเรียน
5. การมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน
6. บทลงโทษของสถานศึกษา
7. ความเข้มงวดของกฎระเบียบในสถานศึกษา
8. การเรียนการสอนแบบเด็กเป็นศูนย์กลาง (CHILD CENTER)

ตารางแสดงความคิดเห็น และความต้องการ ตลอดจนข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชน จากแบบสอบถาม จำนวน 637 คน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ข้อที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็น/สิ่งที่ต้องการ										
1	<table><tr><td>อุปกรณ์การเรียนในโรงเรียน</td><td></td></tr><tr><td>เพียงพอ</td><td>27.96 %</td></tr><tr><td>ไม่เพียงพอ</td><td>64.51 %</td></tr><tr><td>มีอยู่แล้ว</td><td>0.94 %</td></tr><tr><td>ไม่แสดงความคิดเห็น</td><td>6.59 %</td></tr></table>	อุปกรณ์การเรียนในโรงเรียน		เพียงพอ	27.96 %	ไม่เพียงพอ	64.51 %	มีอยู่แล้ว	0.94 %	ไม่แสดงความคิดเห็น	6.59 %	<ol style="list-style-type: none">1. ควรที่จะมีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบถ้วน เหมือนกันทุกโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในเมืองหรือโรงเรียนในชนบท เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์ดนตรี โต้ะ แก้อั้ว2. ควรปรับปรุงเรื่องสื่อการสอนให้มีคุณภาพ เท่าเทียมกับสื่อทั่วไป3. ควรลดปริมาณราคาของสื่อการเรียนการสอน ให้มีราคาถูกกว่าเดิม
อุปกรณ์การเรียนในโรงเรียน												
เพียงพอ	27.96 %											
ไม่เพียงพอ	64.51 %											
มีอยู่แล้ว	0.94 %											
ไม่แสดงความคิดเห็น	6.59 %											

ข้อที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็น/สิ่งที่ต้องการ
2	บุคลากรในสถานศึกษา เพียงพอ มีคุณภาพ 29.98 % เพียงพอ ไม่มีคุณภาพ 37.69 % ไม่เพียงพอ มีคุณภาพ 20.72 % ไม่เพียงพอ ไม่มีคุณภาพ 10.36 % ไม่แสดงความคิดเห็น 1.25 %	1. ควรอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม แก่ครู-อาจารย์ ให้มากกว่านี้ 2. รัฐบาลควรเลือกครู-อาจารย์ที่มีคุณภาพและกระจายอย่างทั่วถึงไม่จำเป็นต้องรวมไว้ ณ ที่เดียวกัน 3. ควรให้มีการตรวจสอบการทำงานของครู-อาจารย์ ให้มากกว่าเดิม
3	ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษา มี 31.72 % ไม่มี 50.70 % ไม่แสดงความคิดเห็น 17.58 %	1. การศึกษาของเด็กในชุมชนเมืองใหญ่จะมีการพัฒนาและเด่นกว่าเด็กในชุมชนชนบท ดังนั้นจึงควรให้สิทธิเท่าเทียมกัน 2. ความลำเอียงของครู-อาจารย์ ควรจะลดลงบ้าง ไม่ควรถือคติ พี่ใคร น้องมัน 3. ควรลดปัญหาคอร์รัปชัน “เงินได้โตะ” อย่าให้เกิดขึ้นกับสังคมการศึกษา
4	อุปสรรคในการเดินทางไปโรงเรียน ไม่มี 33.59 % มี 56.04 % ไม่แสดงความคิดเห็น 10.37 %	1. เด็กในชุมชนเมืองใหญ่ต้องพบกับปัญหาการจราจรแออัด ควรลดปัญหาการจราจรติดขัดให้มากกว่าเดิม 2. เด็กในชุมชนชนบทต้องพบกับปัญหาขาดยานพาหนะในการเดินทางไปโรงเรียน และเส้นทางถนนไม่เอื้ออำนวย
5	การมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน มี 25.74 % ไม่มีแต่อยากมี 56.35% เฉย ๆ ไม่สนใจ 5.65 % ไม่แสดงความคิดเห็น 12.26 %	1. โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องกฎระเบียบและร่วมพิจารณากฎระเบียบของโรงเรียนว่าดีหรือไม่เหมาะสมหรือไม่ 2. ควรจัดพิมพ์หรือเผยแพร่เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ให้นักเรียนได้รับทราบและถือปฏิบัติ
6	บทลงโทษของสถานศึกษา เหมาะสม 50.23 % ไม่เหมาะสม 34.37 % ไม่แสดงความคิดเห็น 15.4 %	1. บทลงโทษเดิมก็เหมาะสมดีแล้ว แต่ในบางกรณีควรผ่อนหนักเป็นเบา หันหน้าเข้าถามสาเหตุให้ถึงที่สุดก่อนมีการลงโทษ เพื่อไม่ก่อให้เกิดการกระทบกระเทือนด้านจิตใจของเด็ก

ข้อที่	เรื่อง	ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็น/สิ่งที่ต้องการ
7	ความเข้มงวดในสถานศึกษา ตีอยู่แล้ว 48.82 % เข้มงวดเกินไป 40.34 % ไม่แสดงความคิดเห็น 10.84 %	1. ความเข้มงวดในสถานศึกษาตีอยู่แล้ว แต่ควรเผยแพร่กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้นักเรียนได้รับรู้เพื่อถือปฏิบัติ
8	การเรียนการสอนแบบเด็กเป็นศูนย์กลาง (CHILD CENTERED) เห็นด้วย 67.66 % ไม่เห็นด้วย 7.53 % ไม่แสดงความคิดเห็น 24.81 %	1. การเรียนการสอนแบบเด็กเป็นศูนย์กลาง (CHILD CENTERED) ก็ตีอยู่แล้ว เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และทำให้นักเรียนรู้จักกระตือรือร้นหาความรู้ด้วยตนเอง

สรุป

จากการสำรวจโดยการตอบแบบสอบถามของเด็กและเยาวชน ตลอดจนการแสดงความต้องการ และความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน เห็นได้ว่ามีปัญหาเกิดขึ้นและควรแก้ไขเป็นอย่างมากในองค์ประกอบทุกด้านของการศึกษา ดังนั้น จึงควรร่วมมือร่วมใจหาวิธีแก้ไข ปัญหาต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นมาแล้วและยังไม่เกิดขึ้น เพื่อให้การศึกษาของเด็กและเยาวชนไทยมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติต่อไป

โรงเรียนในฝัน

พวกหนูคือ อนาคตของชาติ พวกหนูจะก้าวหน้าและเป็นคนดีต้องมีโรงเรียนที่ดีด้วย ถ้าโรงเรียนไม่ดีพวกหนูจะติได้หรือ พวกหนูต่างก็มีโรงเรียนในพื้นที่คิดอยากจะมี หนูขอให้ความฝันนี้เป็นสื่อกลางให้ผู้ใหญ่ได้รับรู้ถึงความฝันของพวกหนูว่าสามารถเป็นจริง “ได้หรือไม่”

- * หนูอยากให้โรงเรียนของหนูมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้น เพราะโรงเรียนของหนูขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ และห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นต้น
- * หนูไม่อยากจะมียอบายมุขต่างๆ ในโรงเรียน หนูอยากให้โรงเรียนเป็น “โรงเรียนสีขาว”
- * หนูอยากให้โรงเรียนมีน้ำที่สะอาด เพราะปัจจุบันนี้ น้ำในโรงเรียนสกปรกมากทำให้พวกเด็กนักเรียนไม่อยากใช้น้ำ และต้องนำน้ำจากบ้านมาดื่มที่โรงเรียน
- * หนูอยากได้ครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นครูชาวต่างประเทศ และหนูอยากให้มีการทำการเกษตรในโรงเรียน เช่น การปลูกผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์ต่างๆ ไว้ในโรงเรียน เพื่อที่จะนำมาประกอบอาหาร หรือนำไปขายเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนไปด้วย
- * หนูอยากให้มีการปฏิรูปการศึกษาที่ดีขึ้นและดีกว่าเดิม
- * หนูอยากได้อาคารเรียนใหม่ๆ และมีคุณภาพ พร้อมทั้งมีการรณรงค์ให้ปลูกต้นไม้ให้มาก ๆ และรอบ ๆ โรงเรียน เพราะต้นไม้มีประโยชน์ทำให้อากาศบริสุทธิ์และสดชื่น
- * หนูอยากได้ห้องเรียน ห้องน้ำที่สะอาด และอยากให้มีการออมทรัพย์ในโรงเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนมีเงินเก็บไว้เพื่อเป็นทุนสำหรับการศึกษาของตนเอง
- * หนูอยากให้มีห้องสมุดใหญ่ ๆ มีหนังสือมาก ๆ มีคอมพิวเตอร์ในห้องสมุดด้วย และหนูอยากให้มีห้องพยาบาลที่มีอุปกรณ์พยาบาลครบถ้วน
- * หนูอยากได้สนามกีฬาที่ดี เด็กในโรงเรียนและชุมชนจะได้มาเล่น เช่น สนามฟุตบอล สนามตะกร้อ โรงยิม สระว่ายน้ำ เป็นต้น หนูอยากให้มีทุกประเภทเลย
- * หนูไม่อยากจะให้ครูตีเด็กแรง

- * หนุ่ยอยากให้โรงเรียนมีรถรับส่งนักเรียน และหนุ่ยอยากให้มีสหกรณ์ร้านค้าในโรงเรียน
- * หนุ่ยอยากให้มีการแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียนเหมือนแอเชียนเกมส์
- * หนุ่ยอยากให้มีสิ่งสาธาณูปโภคในโรงเรียนที่ครบถ้วน และอยากให้โรงเรียนสะอาด นักเรียนมีความสามัคคี ไม่มีการเก็บเงินค่าเทอมของนักเรียนที่ยากจน

นี่เป็นเพียงเสียงบางส่วนจากพวกหนู และยังมีอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นเสียงส่วนใหญ่ที่อาจจะมีความฝันที่ต่างกันออกไป และที่สำคัญในขณะนี้หนุ่ยอยากให้โรงเรียนที่หนูฝันนั้นเป็นจริง พวกผู้ใหญ่ไม่ควรที่จะปิดกั้นความฝันของพวกหนู เพราะพวกหนูมีสิทธิที่จะคิดฝันได้ ดังนั้น ผู้ใหญ่ควรจะร่วมกันทำความฝันของพวกหนูให้เป็นจริงอย่างที่พวกหนูหวังไว้ว่าสักวันหนึ่ง “ฝันของพวกหนูคงเป็นจริง”

ขอบคุณครับ ขอขอบคุณค่ะ

ด.เด็กตัวน้อย

คณะกรรมการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

ด.ญ.นุรียะ กำโป๊ะ

ภาพที่ 1

เด็กทุกคนมีร่างกายที่แข็งแรง เพราะทุกเช้าเด็ก ๆ จะมาเล่นฟุตบอลที่สนามของโรงเรียน สังกะตจากรอยยิ้มแสดงถึงความสดใสร่าเริง อาคารเรียนของเด็กมีมากเพียงพอ พอที่จะรับนักเรียนทุกคนที่มาเรียนโรงเรียนนี้ คุณครูของพวกเราจะมีมากพอที่จะสอนพวกเราทุกคน ตอนเช้าจะไม่มีมลพิษ เวลาคุณครูมาโรงเรียนจะมารถคันเดียวกันทำให้ไม่มีอากาศเสียในหมู่บ้านของพวกเรา และยังมีรถโรงเรียนอีก 2 คัน เพื่อรับส่งพวกเราให้มาโรงเรียนตอนเช้า เพราะบ้านอยู่ไกลจากโรงเรียน แต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ถนนหนทางสะดวก และทุก ๆ เช้านกออกมาหากินเป็นฝูง ๆ พวกเรามักจะดูนกในขณะที่เล่นฟุตบอล ทำให้เรามีความสุขมากในตอนเช้า และพวกเราจะต้องทำความฝันให้เป็นจริง

ด.ญ.ภัทราภรณ์ พัฒนาการ

ภาพที่ 2

หนูอยากให้โรงเรียนมีสนามวอลเลย์บอล สนามฟุตบอล สนามตะกร้อ สนามบาสเกตบอล
อยากให้โรงเรียนสะอาด ไม่มีเศษกระดาษมาก อยากให้โรงเรียนไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน
อยากให้มีครูฝรั่งมาสอนภาษา อยากให้มีอาคารเรียนหลายหลัง อยากให้มีคอมพิวเตอร์
เท่ากับนักเรียนในโรงเรียน ครูใจดีและผู้อำนวยการไม่ดูด่านักเรียน พวกเราตั้งใจเรียนมาก
มีเวลาว่างก็จะเอาหนังสือมาอ่าน สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนร่มรื่นมีต้นไม้เยอะ มีถังขยะ
เยอะทำให้พื้นที่บริเวณโรงเรียนสะอาด นักเรียนจะไม่ทิ้งขยะลงพื้น แต่จะเก็บไปทิ้งใน
ถังขยะ พวกเราเป็นเด็กดีมีระเบียบวินัย แต่ในความเป็นจริงแล้วอาคารเรียนในโรงเรียน
มีน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และสิ่งที่หนูอยากได้ยังไม่อยู่ในโรงเรียนของหนูเลย
แล้วเมื่อไหร่พวกหนูจะได้สิ่งดี ๆ ที่พวกเขาอยากทั้งหมดแล้ว หนูจะรอวันนั้นให้มาถึง

ต.ญ.สุนฤดา หมั่นเขตรวิทย์

ภาพที่ 3

โรงเรียนของหนูสะอาด ในชุมชนไม่มีสิ่งเสพติด และคุณครูใจดีทุกคน ไม้ดู่ มีน้ำใจช่วยเหลือเด็ก ๆ แต่หนูอยากให้โรงเรียนมีต่อ ม.1 ถึง ม.6 ค่ะ ที่โรงเรียนหนูคุณครูน่ารัก เวลาเจอกันก็ทำความเคารพคุณครู เรามีจิตใจที่เบิกบานสดชื่นแจ่มใส เพราะว่าสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของเราค่อนข้างดี ทุกๆเช้าจะมีที่ ป.6 มารดน้ำต้นไม้ทำให้ต้นไม้เจริญเติบโต ที่สวนหย่อมมีดอกไม้ขึ้นเต็มไปหมด พวกเราชอบที่จะไปอยู่ที่สวนหย่อม เพราะที่นั่นเต็มไปด้วยดอกไม้และต้นไม้เขียวขจี ตอนเช้าอากาศสดชื่นมากค่ะ โรงเรียนของเราเปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 ของพวกเรา คุณครูเหมือนพ่อแม่ของเรา เพราะคุณครูรักพวกเราเหมือนลูก คอยดูแลเอาใจใส่พวกเรา พวกหนูทุกคนรักโรงเรียนค่ะ

โรงเรียนของหนู

พวกหนูทุกคนมีความสุขกับโรงเรียนของพวกหนู เปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 ของหนู คุณครูใจดีรักเด็กและเอาใจใส่เด็กมาก ทำให้พวกหนูรู้สึกอบอุ่น พวกหนูทุกคนรักคุณครูเหมือนแม่ คุณครูสอนพวกหนูทุกอย่าง โรงเรียนของหนูสะอาด โรงเรียนของหนูควรมีคฤหาสน์ เรียนดี มีวินัย ใฝ่รู้ สู้งาน จิตใจของพวกหนูสดชื่นและเบิกบานอยู่เสมอ เพราะว่ามีสวนดอกไม้ที่สวยงาม พวกหนูทุกคนรักกันเหมือนพี่น้อง เวลามีงานอะไร พวกเราจะทำด้วยกันทุกอย่าง ทำงานกันอย่างสามัคคี แต่ในบางครั้งคุณครูก็ทำโทษพวกหนู หนูรู้สึกเสียใจที่คุณครูทำโทษพวกหนู เวลาคุณครูโกรธคุณครูจะไม่เอาใจใส่พวกหนู พี่ ๆ ชอบแย่งสนามฟุตบอลกับพวกหนู หนูอยากโตเร็ว ๆ หนูจะได้มีโอกาสเล่นกีฬาบ้าง หนูจะได้มีร่างกายแข็งแรง ถนนทางเข้าโรงเรียนของหนูลำบากเหลือเกินมีแต่ดินสีแดง บ้านหนูอยู่ไกลจากโรงเรียนมาก เพื่อนบางคนอยู่ใกล้ก็มี แต่ส่วนมากพวกหนูจะเดินทางมาโรงเรียนลำบาก อาคารเรียนของหนูน้อยจริง ๆ ทำให้พวกหนูนั่งเบียดกัน บางครั้งพวกผู้ชายชอบทะเลาะกัน เขาจะต่อยกันเมื่อเขารู้สึกโกรธและไม่พอใจเพื่อนที่เพื่อนไม่ยอมให้หรือทำตามในสิ่งที่เขาต้องการ บางครั้งเพื่อนหนูบางคนก็จะละเลยหน้าที่ในการทิ้งขยะให้เป็นที่ทำให้โรงเรียนของหนูมีเศษขยะเกลื่อนกลาด ทำให้โรงเรียนของหนูสกปรก โรงเรียนของเพื่อนหนูบางคนก็มีครูชาวต่างประเทศมาสอน หนูรู้สึกอิจฉาเพื่อน อยากให้โรงเรียนของหนูมีครูชาวต่างประเทศมาสอนบ้าง และโรงเรียนของเพื่อนหนูบางโรงเรียนก็ไม่มีต้นไม้มากพอที่จะให้อากาศที่สดชื่นแก่พวกเขา ครูใหญ่ไม่สนใจในเรื่องต้นไม้สักเท่าไรหรอก ดอกไม้ก็ไม่เยอะเท่าโรงเรียนหนู แต่เรื่องความรู้ใหม่ๆ อย่างเรื่องคอมพิวเตอร์หนูก็ไม่ว่าเรื่องเลย เพราะว่าโรงเรียนหนูไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ หนูอยากให้คุณครูซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะให้พวกหนูได้เรียน อยากให้มีอาคารเรียนหลาย ๆ อาคาร เพื่อที่จะได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หนูอยากได้ห้องเรียนตามสาขาอาชีพ อย่างห้องดนตรีแก่เด็ก ๆ ที่ชอบเล่นดนตรี โรงเรียนมีแก่เด็ก ๆ ที่ชอบเล่นกีฬา พวกเขาจะได้มีสุขภาพที่แข็งแรง อยากมีห้องปฏิบัติการทางเสียงไว้สำหรับคนชอบเรียนภาษา อยากมีสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สะอาดร่มรื่นน่าอยู่ น่าอาศัย น่าอนน่าน่าวิ่งเล่น หนูต้องการดอกไม้ ต้นไม้เยอะ ๆ เพื่อที่หนูจะมีจิตใจที่สดใสดังดอกไม้ หนูไม่อยากจะเพื่อนของหนูมานั่งจิกกันเพราะเสียเวลาเรียน และพวกเราเลี้ยงเด็กอยู่ด้วย หนูอยากมีสระว่ายน้ำ หนูจะได้ว่ายน้ำเก่ง ๆ หนูอยากมีถังขยะมาก ๆ เพื่อที่โรงเรียนของหนูจะได้สะอาด หนูอยากให้เพื่อน ๆ ทุกคนรักกันมาก ๆ เพื่อที่จะได้ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน หนูต้องการความรักจากครู หนูอยากให้คุณครูดูแลเอาใจใส่ และเป็นคนที่มีความรักกับการสอนอย่างจริงจัง สักวันฝันของหนูจะต้องเป็นจริง

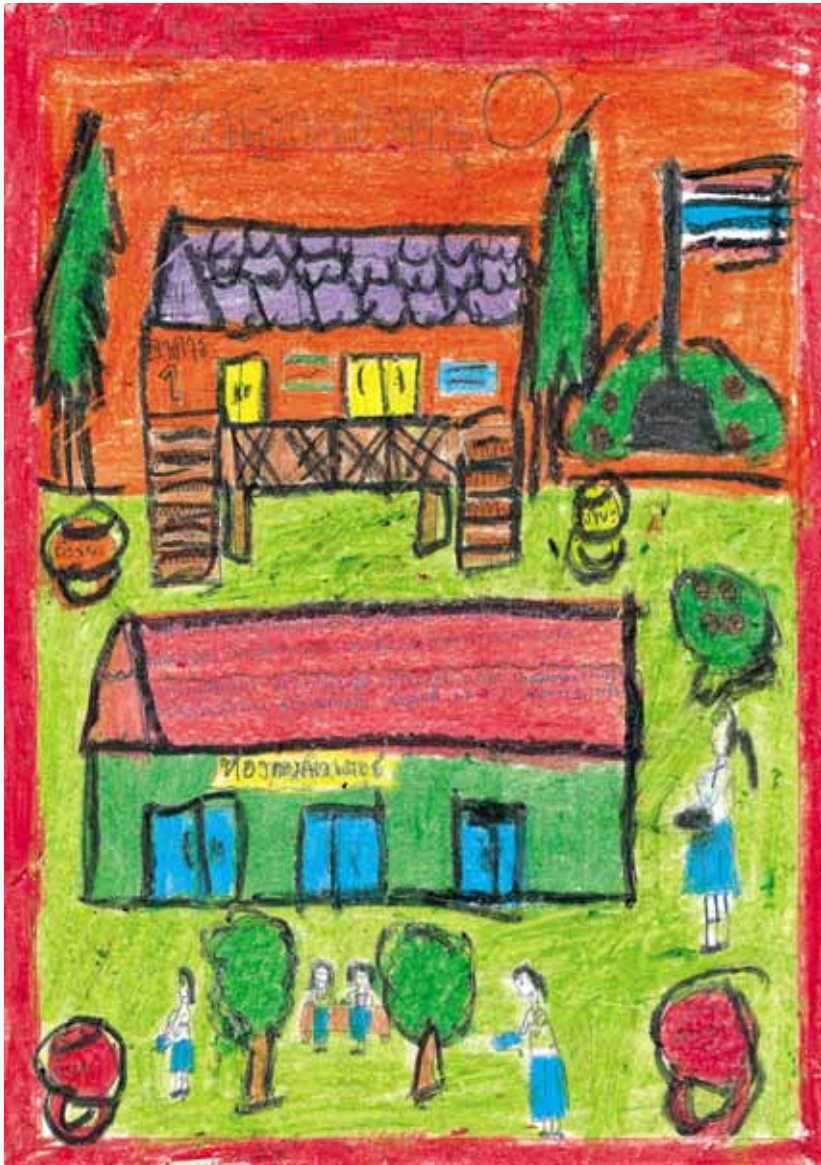
คณะกรรมการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

ด.ญ.สุพรรณิ ศรีวิชา

ด.ช.อนุรักษ์ ไสบาล

ด.ญ. รุ่งนภา สมหนองไผ่

ครูของหนู

พวกหนูต่างฝันไว้ว่า ครูพวกหนูนั้นต้องเป็นครูที่ดี ใจดี รักพวกหนู เหมือนกับพวกหนูเป็นลูกคุณครูจริง ๆ คุณครูควรแต่งตัวเรียบร้อย และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับพวกหนู ไม่ดุด่าพวกหนู และสอนหนังสือพวกหนูให้เข้าใจง่าย สอนพวกหนูให้รักเรียนและอยากที่จะเรียน การสอนวิชาต่าง ๆ นั้นควรให้มีการเล่นเกมส์ต่าง ๆ ในช่วงเวลาเรียนเพื่อคลายความเครียด และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เช่น ครูทำให้พวกหนูได้มีเสียงหัวเราะ ได้รับความเพลิดเพลิน และมีอุปกรณ์ประกอบการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน เพื่อให้พวกหนูมีความสุขกับวิชาที่เรียน

ในขณะที่เดียวกัน พวกหนูไม่ต้องการเห็นครูดุพวกหนูโดยไม่มีเหตุผลเลย และเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้พวกหนูได้เห็น เช่น กินเหล้า สูบบุหรี่ พุดจาหยาบคาย และดุด่าพวกหนู ในเวลาที่สอนพวกหนูอยู่ทำให้พวกหนูเกิดความกลัว ทำให้พวกหนูคิดว่าครูเป็นยักษ์ ซึ่งส่งผลให้พวกหนูกลายเป็นเด็กที่ไม่กล้าแสดงออก พวกหนูหวังว่าครูของพวกหนูควรเป็นนางฟ้า และเป็นเทวดาที่มีรูปงามและจิตใจที่ดีงามของพวกหนูตลอดเวลาค่ะ !*!*

คณะกรรมการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

ยาเสพติด

เด็กและเยาวชนได้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับยาเสพติด (ข้อที่ 10 - 15) สรุปได้ดังนี้

ข้อ10. เนื่องจากปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ใหญ่มากในสังคมปัจจุบัน คณะทำงานจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก ได้สำรวจความคิดเห็นของเด็กทั่วไปที่มีต่อเด็กที่ติดยาเสพติด พบว่า มีความคิดเห็นที่หลากหลายและแตกต่างกัน เด็กส่วนใหญ่คิดว่ายาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี ไม่เห็นด้วยกับการติดยาเสพติด และเด็กที่ติดยาเสพติดควรได้รับการบำบัดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ เด็กบางส่วนคิดว่าเด็กเหล่านี้น่ารังเกียจเป็นเด็กไม่ดี เป็นเด็กที่เรียกร้องความสนใจ และเด็ก ๆ เห็นว่าการติดยาเสพติดนั้นเป็นการเสียเงินโดยใช่เหตุ และทำให้ร่างกายทรุดโทรม นอกจากนี้มีเด็กบางส่วนเห็นว่าควรจะลงโทษเด็กที่ติดยาเสพติด และควรมีสถานที่สำหรับให้คำปรึกษาแก่เด็กที่ติดยาเสพติดมากขึ้น

ข้อ11. ในส่วนของสาเหตุของการติดยาเสพติด เด็ก ๆ เห็นว่า สาเหตุหลักเกิดจากปัญหาครอบครัว (32.65%) และสาเหตุรองลงมาคือ เพื่อนชักชวน (21.50%) และอยากรื้อยากลงตามลำดับ (20.4%) ส่วนสาเหตุอื่น เด็กเห็นว่าสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมบังคับ (7.23%) ปัญหาส่วนตัว (5.69%) ค่านิยมที่ผิด (4.97%) ถูกล่อลวง (3.78%) ถูกบีบบังคับ (2.34%) และ ขาดการศึกษา (1.44%) ตามลำดับ

ข้อ12. ในส่วนที่ว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีสิ่ง queื้อต่อการติดยาเสพติดหรือไม่ เด็ก 67.13% เห็นว่าโรงเรียนมีสิ่ง queื้อต่อการติดยาเสพติด แยกตามสาเหตุ คือ ชุมชนอยู่ใกล้โรงเรียน มีบริเวณที่ลับตา มีการค้ายาบ้าในโรงเรียน ทั้งคนนอกโรงเรียนและนักเรียน มีแหล่งมั่วสุม การดูแลสอดส่องไม่ทั่วถึง เด็ก ๆ 32.87% เห็นว่าโรงเรียนไม่มีสิ่ง queื้อต่อการติดยาเสพติด

ข้อ13. ในส่วนของโรงเรียนมีโครงการรณรงค์และป้องกันยาเสพติดหรือไม่นั้น เด็ก ๆ 65.30 % ระบุว่าไม่มีโครงการมากมายที่ต่อต้านยาเสพติด เช่น โครงการเพื่อนเตือนเพื่อน โครงการอาสาสมัครพิทักษ์เพื่อน โครงการโรงเรียนสีขาว โครงการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน จัดบอร์ดนิทรรศการ แต่เด็ก ๆ 34.7% คิดว่าโครงการดังกล่าวนี้ยังไม่ค่อยส่งผลดีเท่าที่ควร

ข้อ14. ประโยชน์ของโครงการต่างๆในข้อ 13 คือ

- 14.1 ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนทำให้เด็กกลัวและไม่อยากลอง
- 14.2 ทำให้เกิดการสอดส่องดูแลนักเรียน และนำเด็กไปบำบัดรักษา
- 14.3 สร้างภาพพจน์ให้แก่โรงเรียน
- 14.4 ทำให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ข้อ15. ในส่วนของวิธีการแก้ไขในเรื่องยาเสพติดที่อยากให้รัฐบาลแก้ไข คือ

- 15.1 ให้กำหนดมาตรการเข้มงวด และลงโทษอย่างจริงจังกับผู้ค้ายาเสพติด
- 15.2 ให้สร้างสื่อจากความจริง ถ่ายทอดไปยังสถานศึกษาต่างๆ
- 15.3 สนับสนุนงบประมาณให้ปราบปรามและลงโทษมากกว่านี้
- 15.4 ให้รัฐช่วยหาอาสาสมัครที่ดูแลผู้ติดยาเสพติด

สิ่งไม่ดีที่หนูเห็น

การเจริญเติบโตและการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญาของหนูเกิดจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ครู อาจารย์ และบุคคลที่มีความสามารถเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ รวมทั้งเกิดจากการเรียนรู้จากเพื่อน ๆ และจากประสบการณ์ที่ได้พบเห็นจากตัวของพวกหนูเอง ซึ่งการอบรมสั่งสอนและการเรียนรู้ดังกล่าว บางครั้งก็นำมาเป็นแบบอย่างและปฏิบัติตามได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองของบุคคลต่าง ๆ ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร สำหรับสิ่งไม่ดีที่พวกหนูได้พบเห็น และจากภาพวาดของเด็ก ๆ จากชั้นประถมศึกษาที่สี่ออกมา นั้น สามารถสรุปแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งไม่ดีต่าง ๆ ที่หนูเห็นว่าเป็นปัญหาสรุปได้ดังนี้

- * หนูเห็นพ่อแม่ทะเลาะกัน โดยเฉพาะหลังจากทำงานเสร็จ และก็มีการตีมสุรา และเล่นการพนัน กลับมาทีก็ตี ๆ ตี้น ๆ และยังได้ยินพ่อกับแม่ทะเลาะกันด้วยคำพูดที่ไม่สุภาพ ไม่ไพเราะเลย
- * หนูเห็นครูเดินสูบบุหรี่ในโรงเรียน และตีแม่เหล็กกันหลังจากเลิกเรียน
- * หนูเห็นเพื่อนแอบซื้อขายยาบ้า/บุหรี่ในโรงเรียน และบางครั้งหนูเห็นเพื่อน ๆ ที่อยู่ชั้นประถมศึกษาเท่านั้นแอบไปสูบบุหรี่ แล้วก็โดดเรียน
- * หนูเห็นวัยรุ่นผู้ชายยกพวกตีกันหลังเลิกเรียน ส่วนผู้หญิงก็แต่งตัวไม่มีมิดชิด แม่บอกหนูว่าอย่าไปมองมันไม่ดี อย่าเอาเป็นเยี่ยงอย่างนะ
- * หนูเห็นรุ่นพี่รังแกเพื่อนของหนู
- * หนูเห็นเพื่อน ๆ ทิ้งขยะไม่เป็นที่ และบางครั้งก็นำขยะทิ้งลงในแม่น้ำ
- * หนูเห็นเด็กพิการโดนรังเกียจ ถูกทอดทิ้ง และไม่ได้เรียนหนังสือ
- * หนูเห็นน้ำเสียปล่อยออกมาจากโรงงานอุตสาหกรรม และเห็นกลุ่มควีนดำ ๆ เต็มไปหมด
- * หนูได้ยินคุณครูบอกว่า อุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ และสื่อการเรียน ยังไม่ทำให้หนูต้องเข้าไปเรียนบทอื่นที่ไม่ต้องใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนก่อน ช่วยบอกหนูที่ว่าสิ่งเหล่านี้มีให้หนูเห็นทำไม

คณะกรรมการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

ด.ช.ธิตติ ชูไธยะ

ด.ช.อักรินทร์ อัครรัตน์

ด.ช.วีรพัฒน์ มงคลไทร

ล้างแม่พิมพ์

พวกผมไม่อยากให้อาจารย์เป็นแบบนี้
อยากให้อาจารย์กลับมาเป็นคน เดิม.
และอยากให้อาจารย์มีเหตุผลบ้าง ไม่ใช่เอา
ตัวจริงมาบอกมา แล้วไม่มีเหตุผล แล้วมาทำ
โทษนักเรียน อย่างไม่มีเหตุผล.

ด.ช. จุลมณี แยกุดเรือ

ด.ญ.พัชรพรรณ ปรากริม

ย-ยะ-ย-ยาเสพติด

ปัญหาใหญ่ของสังคมเราในขณะนี้ก็คือปัญหายาเสพติดเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าปัญหาเรื่องยาเสพติดเป็นปัญหาที่แทบทุกภูมิภาคประสบกัน หนูเองเป็นเด็กคนหนึ่งที่มีความสนใจปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหาใกล้ตัวหนู จึงตัดสินใจเข้าไปศึกษาปัญหาดังกล่าวในสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติดในจังหวัดยะลา โดยมีความต้องการที่จะเข้าไปคุยกับเยาวชนที่เข้ารับการฟื้นฟูและบำบัดสภาพร่างกายและสภาพจิตใจ แต่พลาดโอกาส เพราะสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติดได้อนุญาตให้เยาวชนที่ได้รับการบำบัดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจแล้วกลับบ้านกันหมด ซึ่งสถานบำบัดจะรับเด็กเข้ามาเป็นรุ่น ๆ เยาวชนรุ่นที่ได้รับการบำบัดและฟื้นฟูจนหายเป็นปกติแล้วจะถูกปล่อยตัวกลับบ้าน หนูได้สอบถามเจ้าหน้าที่เพื่อขอที่อยู่ของเยาวชนดังกล่าวเพื่อที่จะเดินทางไปสัมภาษณ์พูดคุยเป็นรายตัว แต่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชนเหล่านั้นได้ว่า เป็นใครและอยู่ที่ไหน ซึ่งนับว่าเจ้าหน้าที่มีจรรยาบรรณและปฏิบัติหน้าที่ได้ดีมาก และหนูอยากให้เจ้าหน้าที่สถานบำบัดเป็นอย่างนี้ และในขณะนั้นทางสถานบำบัดได้รับเยาวชนรุ่นใหม่เพื่อเข้ารับการบำบัดและฟื้นฟู แต่เยาวชนเหล่านั้นยังไม่สามารถฟื้นฟูสภาพจิตใจได้ เขาจึงไม่สามารถให้ข้อมูลกับเราได้ นอกจากนี้หนูต้องการเล่าประสบการณ์ที่ได้พบกับตัวเองเมื่อครั้งที่โรงพยาบาลคือหลังจากที่หนูทำธุระเสร็จแล้วกำลังจะกลับบ้านหนูได้เดินผ่านตึกศัลยกรรมชาย ทำให้ได้พบกับเด็กผู้ชายคนหนึ่ง โดยบังเอิญ เด็กคนนั้นสวมชุดผู้ป่วยนั่งอยู่ที่ระเบียงหน้าต่าง และทำกิริยาเหมือนกับเรียกร้องความสนใจ หนูเห็นเขากวักมือเรียกและหนูก็ไม่แน่ใจว่ารู้จักเขาหรือไม่ ถึงแม้ว่าหนูกลัวท่าทีของเด็กผู้ชายคนนั้น แต่ด้วยความที่หนูเป็นพี่เลี้ยงจัดค่ายเยาวชนมากมายหลายรุ่น ประกอบกับพี่ที่เป็นเพื่อนเดือนสติดว่า “เด็กเรียกเราต้องไปพบ” และกำชับด้วยว่าอย่าลืมใช้จิตวิทยาในการคุยกับน้อง เมื่อเข้าไปคุยกับเด็กผู้ชายคนนั้นก็ได้รับทราบ ว่า น้องเขาติดยาแก้ไอ ซึ่งเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง และน้องได้เล่าอีกด้วยว่าวันหนึ่งได้ไปเที่ยวเฮคแล้วกลับบ้านก็ประสบอุบัติเหตุนอนอยู่โรงพยาบาลมา 22 วันแล้ว แต่พอเขาประสบอุบัติเหตุไม่มีเพื่อนมาเยี่ยมเลย ทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อนน้องเล่าว่าเขามีเพื่อนเยอะ เขาเหงาและต้องการเพื่อนคุยด้วย หนูจึงบอกให้น้องเขาคิดว่าหนูสามารถเป็นที่พึ่งและเพื่อน และสามารถให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ หนูจึงให้เบอร์โทรศัพท์ที่สำนักงานให้แก่เขา และเขาก็โทร.มาคุยด้วยเกือบจะทุกวัน วันละ 2-3 นาที เขายังบอกด้วยว่าเขาจะเลิกยาเสพติดเพื่อที่ หนูคิดว่าอาจเป็นเพราะหนูพบเขาตอนที่เขาไม่มีใคร และกำลังประสบปัญหา เขาต้องการที่ปรึกษา ต้องการคนดูแลเอาใจใส่ และต้องการความช่วยเหลือ เมื่อหนูให้ความจริงใจแก่เขา เขาก็ให้ความไว้วางใจ และสามารถปรับตัวได้ดีมากยิ่งขึ้น

จากประสบการณ์ดังกล่าว หนูคิดว่าสาเหตุที่เด็กและเยาวชนติดยาเสพติดเกิดจาก ปัญหาครอบครัวและการคบเพื่อน ครอบครัวเด็กที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่มีฐานะยากจน และไม่ได้ให้การเอาใจใส่แก่เด็กในครอบครัว ประกอบกับเด็กส่วนใหญ่ขาดการศึกษา และคบเพื่อนไม่ดีจึงทำให้น้องเขาหลงผิดตามเพื่อนไปด้วย

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหนอยากให้รัฐบาล และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องช่วยกันแก้ไขปัญหา ครอบครัวเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเศรษฐกิจในครอบครัว รัฐบาลควรเพิ่มสถานบำบัด และงบประมาณการก่อสร้างสถานบำบัด รวมทั้งเพิ่มทุนการศึกษาให้แก่เด็กเหล่านั้น เพราะสถานบำบัดจะได้รับเด็กที่ติดยาเสพติดมาบำบัดให้มากขึ้น และเพียงพอกับจำนวนเด็กที่ติดยาเสพติดยิ่งไปกว่านี้ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในแต่ละสถานบำบัดให้เพียงพอกับจำนวนผู้มาบำบัด และควรที่จะคัดเลือกเจ้าหน้าที่ที่สนใจด้านนี้โดยตรง ไม่ควรที่จะเลือกคนที่ไม่มีความรู้มาอบรมมาเป็นเจ้าหน้าที่เพราะเจ้าหน้าที่ก็เป็นกำลังสำคัญในการให้กำลังใจเด็กที่มาบำบัด

นางสาวอาลีเยาะห์ เปาะอิตเตดาโอ๊ะ
โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา

เด็กพิการ

จากแบบสอบถามข้อ 9 ซึ่งสำรวจข้อมูลเรื่องความคิดเห็นต่อเด็กพิการในการเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในสถาบันการศึกษา โดยทำการเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนในโรงเรียนต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนเหล่านั้นได้แสดงความคิดเห็นหลากหลาย ดังนี้

อยากให้คนพิการเข้าร่วมเรียนด้วย	61.72%
เฉย ๆ	15.01%
ไม่พร้อมที่จะให้เรียนด้วย	2.93%
ไม่ตอบ	20.34%

ข้อคิดเห็นจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม คือ

- * เด็กมีสิทธิเท่าเทียมกัน ร่างกายไม่ได้เป็นอุปสรรค
- * ดี จะได้เรียนรู้ความรู้สึกของเด็กพิการ ไม่อยากให้มิมด้อย
- * ควรเปิดรับคนพิการทุกโรงเรียน
- * พวกเขาจะได้มีเพื่อนเล่น มีคนเข้าใจ
- * และจะทำให้พวกเขาสามารถปรับตัวไปใช้ชีวิตประจำวันได้
- * โรงเรียนอื่นจะได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ
- * น่าจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ มีlifelineขึ้นลงในการเรียน
- * เปิดโอกาสให้คนพิการได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ บ่อย ๆ

สิ่งๆที่ต้องช่วยกันทำ

ผมเป็นเด็กพิการซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่-พญา จังหวัดชลบุรี และโรงเรียนของผมได้ออกพื้นที่ภาคสนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการพัฒนาคนพิการในอำเภอต่างๆ ในจังหวัดชลบุรี และมีการจัดกิจกรรมให้กับคนพิการที่เข้าร่วมด้วย ผมได้ออกทำกิจกรรมภาคสนามกับโรงเรียนด้วย กิจกรรมที่จัดขึ้น ได้แก่ การจดทะเบียนคนพิการ ซึ่งคนพิการจะใช้สมุดทะเบียนนี้ในการเข้ารับบริการจากโรงพยาบาลต่างๆ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังสามารถนำสมุดนี้ไปใช้ในการกู้ยืมเงินจากประชาชนสงเคราะห์จังหวัดโดยไม่เสียดอกเบี้ย ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับพวกเขา เป็นการดีที่ผมได้เป็นเพื่อนพูดให้กำลังใจเขา และทำสิ่งที่จะปลุกใจให้เขาต่อสู้ต่อไป ให้เขามีกำลังใจว่ายังมีคนพิการหลายคนต่อสู้เพื่ออนาคตของตัวเอง ผมอยากให้คนพิการมีชีวิตอยู่โดยใช้ส่วนที่ดีที่สุดเป็นกำลังใจในการดำเนินชีวิต ประพฤติตนในสิ่งที่ดีที่ถูกต้อง สามารถเลี้ยงชีวิตตัวเอง และทำคุณประโยชน์เพื่อสังคม

ผมขอฝากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องช่วยเผยแพร่สิ่งที่ผมกล่าวมาข้างต้นไปยังจังหวัดต่างๆ เพื่อให้เกิดการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคนพิการในประเทศไทยให้ทั่วถึง เพื่อให้คนพิการสามารถหันมาทำประโยชน์เพื่อตนเองและประเทศชาติต่อไป

นายเอกกำพล บรรเทา
โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่-พญา
จังหวัดชลบุรี

ขอความเท่าเทียมให้หนูบ้าง

ในสภาพชีวิตของผู้คนทั่วไปในสังคมมีแต่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันอยู่เสมอ ความเป็นอยู่ก็แบบตัวใครตัวมัน มีการเอารัดเอาเปรียบกันมากจนทำให้สังคมนี้แย่งไปทุกวัน คนที่มีฐานะดีก็จะอยู่ในสังคมที่ใหญ่ชนชั้นดี มีการแบ่งแยกคนในสังคมหลายชนชั้นหลายประเภท เช่น ขอทาน เร่ร่อน พิกัดต่าง ๆ นานา ซึ่งในสังคมปัจจุบันคนพิกัดเสียเปรียบหลายประการ คนพิกัดมีความต้องการสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่ยังขาดไป เช่น การศึกษา การมีส่วนร่วมกับเด็กปกติ และบางครั้งสิ่งที่เขาควรจะได้แต่กลับไม่ได้ สิ่งที่เขาไม่ได้หลายสิ่งหลายอย่างนี้แหละเป็นแรงผลักดันให้เขาเรียกร้องสิ่งที่ต้องการในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นแรงผลักดันให้คนพิกัดเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ที่พวกเขาควรได้รับให้ทัดเทียมกับคนอื่นในสังคม

เรื่องสำคัญที่คนพิกัดเรียกร้องมากคือ เรื่องของการศึกษา เด็กพิกัดจำนวนมากต้องการเรียนหนังสือซึ่งเด็กพิกัดส่วนใหญ่ขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเหมือนกับเด็กปกติทั่วไปการขาดโอกาสทางการศึกษาส่งผลให้เด็กพิกัดเสียเปรียบในการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันมีเด็กพิกัดจำนวนน้อยที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนปกติ ซึ่งเมื่อเขาได้เข้าไปเรียนหนังสือร่วมกับเด็กปกตินั้นก็ยังมีอุปสรรคมากมาย อาทิ โรงเรียนนั้นไม่มีอาคารเรียนที่เป็นตึกหลายชั้นและมีแต่บันไดสำหรับขึ้นเท่านั้น และบางวิชาต้องขึ้นไปเรียนชั้นบน ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปัญหาและอุปสรรคที่เด็กพิกัดต้องเผชิญอยู่เสมอ และโรงเรียนที่เด็กพิกัดเข้าไปเรียนส่วนใหญ่ไม่มีทางลาดหรือลิฟต์ ปัจจุบันรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของคนพิกัดมากขึ้น และส่งเสริมให้โรงเรียนที่มีเด็กพิกัดเข้าไปเรียนมีการสร้างทางลาดและลิฟต์แต่ในทางปฏิบัติพบว่าทางโรงเรียนไม่ค่อยมีงบประมาณในการสร้างทางลาดสร้างลิฟต์ให้กับเด็กพิกัดที่จะเข้าไปเรียนหนังสือร่วมกับเด็กปกติ เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นอุปสรรคและปัญหาจึงทำให้เกิดเสียงเรียกร้องจากพวกเขา คือคนพิกัดเรียกร้องในสิ่งที่เขาไม่ได้รับหรือสิ่งที่เขาเสียเปรียบ ซึ่งปัจจุบันสังคมก็เริ่มเปิดโอกาสให้กับเขาแล้วแต่มั่นใจสำหรับเรื่องที่เราเรียกร้องมาก คือการยอมรับให้เด็กพิกัดเข้าไปเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป

นางสาวเพชรลดา เกิดศิริ

โรงเรียนศรีสังวาลย์ จังหวัดนนทบุรี

เด็กชาวเขา : เสียงก้องจากหุบเขา

ผมเป็นเด็กกรุงเทพฯคนหนึ่งที่ได้ย้ายออกไปอยู่ต่างจังหวัดเป็นเวลา 1 ปี และได้พบเจอประสบการณ์ใหม่ๆอีกมากมาย ประสบการณ์หนึ่งในนั้น ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับสิทธิที่ชาวพื้นที่สูงหรือ “ชาวเขา” ควรได้รับเหมือนกับเราที่อยู่ในพื้นราบ ครั้งแรกที่ผมได้รับรู้เรื่องราวเหล่านี้เมื่อได้เข้าร่วมโครงการชุมนุมเด็ก ที่จังหวัดเชียงใหม่ ผมได้พบเจอเพื่อนๆ และน้องๆที่เป็นชาวเขาหลายคน และได้รับรู้ในสิ่งที่เขาขาดและสิ่งที่เขาเรียกร้อง โดยเฉพาะในเรื่องสัญชาติ ว่าทำไมชาวเขาจึงต้องการได้สัญชาติ และสัญชาติมีความสำคัญอย่างไร เรื่องดังกล่าวเหล่านี้กลายเป็นเรื่องที่ผมสนใจขึ้นมา

เหตุผลที่ชาวเขาอยากจะมีสัญชาติไทยนั้นก็เพราะ หากไม่มีสัญชาติเขาก็ไม่ได้รับความสะดวกในการไปขอรับบริการจากภาครัฐ เช่น สถานีอนามัย และโรงพยาบาล เป็นต้น อย่างไรก็ตามในสถานบริการของรัฐบางแห่งชาวเขาก็ได้รับการบริการด้วยน้ำใจจากหมอหรือเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี นอกจากนี้ หากไม่มีบัตรประชาชนเขาก็ไม่สามารถจะไปไหนมาไหนกันได้ และทำให้พวกเขากลายเป็นคนต่างด้าวไป ทั้งๆที่พวกเขาอาศัยอยู่ในประเทศไทยมาตั้งนานแล้ว เพียงแต่ตกสำรวจไปก็กลายเป็นคนต่างด้าวไปแล้ว เรื่องดังกล่าวนี้ส่งผลกระทบต่อเด็ก ๆ ชาวเขาโดยตรง เมื่อปี พ.ศ.2542 ในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม ได้มีการชุมนุมของสมัชชาชนเผ่าแห่งประเทศไทย เครือข่ายเกษตรกรภาคเหนือ และสมัชชาคนจนที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเรียกร้องในเรื่องสัญชาตินี้ อันเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขในการตรวจสอบกระบวนการทำงานในการให้สัญชาติให้ละเอียดและดียิ่งขึ้น ซึ่งเดิมต้องพึ่งแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ปัจจุบันมีคนในพื้นที่เข้าร่วมทำงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพิ่มขึ้น ทำให้ลดการคอร์รัปชั่นลงได้ในระดับหนึ่ง ปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รัฐให้ความสำคัญกับชาวเขาอย่างมาก จึงทำให้เกิดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่งชาวเขาส่วนใหญ่ได้รับสัญชาติแล้ว แต่มีสิ่งที่ควรคำนึงถึงอย่างหนึ่งสำหรับการกำหนดเกณฑ์การให้สัญชาติ คือการใช้ภาษาไทย โดยการฟังและพูดภาษาไทยได้ เนื่องจากชนเผ่าต่างๆมีภาษาเป็นของตัวเอง เหมือนกับภาคใต้ที่มีภาษายาวี หรือภาษาอีसानของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกณฑ์ดังกล่าว ไม่ยุติธรรมกับพวกเขาเลย ถึงแม้รัฐจะมีการส่งเสริมและพัฒนาชาวเขาแล้วก็ตาม ก็เชื่อว่าจะสามารถพัฒนาได้ทั้งหมด นั่นคืออุปสรรคประการหนึ่งของการขอสัญชาติ

ยิ่งไปกว่านั้นการที่จะพัฒนาชาวเขาเหล่านี้ดีจริงหรือ ตัวอย่างคำบอกเล่าของ
ผู้คนหนึ่งซึ่งเป็นชนเผ่า “ปกากะญอ” ว่า การพัฒนานั้นในทางกลับกันมีส่วนเสีย
ความจริงแล้วพวกเขาต้องการให้พัฒนาเพียงบางส่วนเท่านั้น เช่น เรื่องสัญชาติและเรื่องภาษา
แต่ในปัจจุบันกระแสของสังคมเมืองที่เข้าไปภายในชุมชนของชนเผ่าปกากะญอ และทำให้
สมดุลของวัฒนธรรมกับธรรมชาติ และวิถีชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนไป เพราะการพัฒนาต่าง ๆ
บางส่วนส่งผลให้ธรรมชาติเสียสมดุล ชนเผ่าปกากะญออยู่กับธรรมชาติมาเป็นร้อย ๆ ปี ไม่เคย
ทำลายระบบความสมดุลของธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันผลพวงของการพัฒนาดังกล่าว ทำให้
แนวความคิดของชนเผ่าปกากะญอแตกแยกเป็น 2 พวก กลุ่มแรก คือ พวกที่ยึดถือวัฒนธรรม
แบบเดิม ไม่ต้องการการพัฒนามากมายเพียงแค่ต้องการบางส่วนเท่านั้น ส่วนพวกที่สอง คือ
พวกที่ต้องการนำสิ่งใหม่และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ จึงเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้น
นอกจากนี้พี่ชายของผมเรื่องยาเสพติดให้ฟังว่า เมื่อก่อนชนเผ่าปกากะญอใช้ฝิ่นเป็นสมุนไพร
แต่เมื่อคนภายนอกเข้ามาฝิ่นจึงกลายเป็นยาเสพติดไป นั่นเป็นตัวอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนแปลง
ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของชนพื้นบ้าน ซึ่งทำให้ผมอดตั้งคำถามกับตัวเองไม่ได้ว่า จริง ๆ แล้ว
การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีใหม่ ๆ ดีจริงหรือ

ความจริงแล้วในเรื่องสิทธิการได้รับสัญชาตินี้ไม่ได้เป็นปัญหาเฉพาะกลุ่มชาวเขาเท่านั้น
แต่ยังมีกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่เคยมีใครกล่าวถึงเลย คือ “เด็ก ๆ ที่อยู่ตามตะเข็บชายแดน”
ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นลูกครึ่งที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นเขตประเทศใด
ซึ่งเป็นช่องทางให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบบางคนหาผลประโยชน์จากเรื่องนี้ได้ ยุติธรรมแล้ว
หรือไม่เมื่อคนเหล่านี้เป็นคนไทยเหมือนกับพวกเรา ผมจึงหวังว่าข้อความของพวกกระผมจะมี
ส่วนกระตุ้นให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้เห็นความสำคัญและช่วยกันแก้ไขด้วย

นายพงษ์ชนต์ อักษรสวัสดิ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ
นางสาววรรณมา แซ่จ้าว
โรงเรียนถ้ำปีนวิทยา จังหวัดพะเยา
นางสาวชบา แซ่ว่าง
โรงเรียนบ้านพรหม จังหวัดน่าน

โสเภณีเด็ก : ทำไมหยุดต้องเป็นเหยื่อ

ดิฉันเป็นนักเรียนคนหนึ่งที่ได้รับทุนการศึกษาจากมูลนิธิอุทิศเพื่อเด็กไทย ซึ่งคอยช่วยเหลือเด็กที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น เด็กยากจน เด็กเร่ร่อน เด็กด้อยโอกาสต่าง ๆ แม้กระทั่งเด็กที่ถูกละเมิดทางเพศ และในปีที่ผ่านมามูลนิธิกำลังทำโครงการเกี่ยวกับการให้การช่วยเหลือเด็กหญิงที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ปัญหาประการหนึ่งที่ดิฉันได้รับรู้มาจากโครงการช่วยเหลือเด็กนี้ ทำให้ดิฉันเกิดความรู้สึกว่าไม่ยุติธรรม และเป็นการละเมิดสิทธิเด็กมากเกินไป เรื่องมีอยู่ว่า เด็กผู้หญิงคนหนึ่งอายุประมาณ 16 ปี เขาถูกพ่อเลี้ยงละเมิดทางเพศในช่วงเวลาที่แม่ไม่อยู่บ้าน พ่อเลี้ยงได้ข่มขืนลูกเลี้ยงของเขาโดยไม่คำนึงถึงหลักศีลธรรม ซึ่งถือว่าเป็นการข่มเหงผู้ที่ไม่มีทางสู้มากเหลือเกิน และยิ่งไปกว่านั้นเด็กคนนี้กำลังเจริญเติบโตเข้าสู่ “วัยรุ่น” ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกายและจิตใจ เขาอยู่ในช่วงที่กำลังเริ่มจะปรับตัวให้เข้ากับสังคม แต่เหตุการณ์อันไม่น่าเกิดขึ้นทำให้เขาไม่กล้าที่จะเผชิญหน้ากับสังคม เขาจะตื่นตระหนกและหวาดระแวงต่อสังคมรอบข้างอยู่ตลอดเวลา ไม่กล้าแสดงออก เกรงกลัวสังคม แม้กระทั่งญาติมิตรเพื่อนที่เคยสนิทกันมาก่อน เขามีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปมาก ไม่กล้าที่จะเสนอความคิดเห็นให้กับกลุ่มเพื่อนเมื่อมีกิจกรรมต่างๆในโรงเรียน ดิฉันเคยพยายามซักถามข้อมูลจากน้องเพื่อที่จะช่วยเหลือเขาได้ แต่เขาไม่กล้าให้ข้อมูลดิฉัน เหมือนกลัวว่าดิฉันจะนำเหตุการณ์นั้นไปเปิดเผย และทำให้เขาอับอายเพื่อนฝูง

และสังคม ดิฉันจึงไม่ทราบข้อมูลจากน้อง และตัวน้องเองก็ไม่สามารถทำได้ด้วย
แต่อย่างไรก็ตาม ดิฉันก็ได้ข้อมูลบางส่วนนี้จากเจ้าหน้าที่บ้านเด็กหญิงที่ให้การช่วยเหลืออยู่
นอกจากนี้ อีกเรื่องหนึ่งเกิดที่สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง เด็กผู้หญิงคนหนึ่งหลอกและชักชวน
เพื่อนหรือคนรู้จักไปขายบริการทางเพศให้กับผู้ชายซึ่งมีตั้งแต่อายุ 20 ขึ้นไป รวมทั้งมีการ
ล้งซื้อหรือเสนอขายโดยเด็กผู้หญิงคนนั้น โดยเริ่มจากเด็กผู้หญิงคนนี้จะพยายามตีสนิทกับ
เด็กในโรงเรียนแล้วชวนให้ออกไปเที่ยวด้วยกัน จากนั้นจึงพาไปในที่ที่นัดไว้กับผู้ชายที่ต้องการ
ซื้อบริการทางเพศจากเด็กผู้หญิง ส่วนราคาจะมีการตกลงกันระหว่างแขกกับเด็กผู้หญิงที่เป็น
นายหน้าไว้แล้ว เด็กที่ตกเป็นเหยื่อจะได้ค่าปิดปากและโดนข่มขู่ แต่ก็มีเด็กบางคนที่เต็มใจ
ทำงานแบบนี้ต่อไป เพราะคิดว่าแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว อีกทั้งเป็นงานที่ง่าย รายได้ดี ได้เงินเร็ว
และเด็กบางคนก็ไม่กล้าที่จะพูดกับอาจารย์หรือตำรวจ เพราะเกรงว่าจะเป็นอันตราย ปัญหานี้
ยังคงเกิดขึ้นในโรงเรียน และยังไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งนับวันจะเพิ่มมากยิ่งขึ้นถ้าไม่ได้รับ
การแก้ไขอย่างเร่งด่วน

นางสาวพยอม ชาอุ่น

มูลนิธิอุทิศเพื่อเด็กไทย จังหวัดขอนแก่น

นางสาวจิราวรรณ เทศจันทร์

โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี

เด็กเร่ร่อน : หนูอยากมีบ้าน

ในสภาพชีวิตของเยาวชนไทยปัจจุบันได้มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และในปัจจุบันค่านิยมสมัยใหม่บางประการได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทย โดยไม่คำนึงถึงการพัฒนาด้านจิตใจตามไปด้วย นั่นเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้กลายมาเป็นปัญหาได้บางส่วน โดยที่ทุกคนไม่ได้คำนึงถึง อย่างเช่น ครอบครัวที่ยากจนไม่มีเงิน และเมื่อลูกต้องการสิ่งของต่าง ๆ แต่ไม่ได้สิ่งที่หวังไว้ เด็กเหล่านั้นก็ออกดีนรหาเงินเพื่อให้ได้สิ่งที่หวังไว้ ไม่ว่าจะหาเงินด้วยวิธีใดก็ตาม โดยที่เขาไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่จะตามมาจนทำให้ตัวเองเสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับ โรคเอดส์ ค่าประเวณี เร่ร่อน จนต้องกลายเป็นปัญหาของสังคมต่อไป เพราะฉะนั้น ไม่ว่าจะปัญหาใด ๆ ก็ตาม พวกเรา (สังคมที่ดี) ก็ควรช่วยกันดูแลแก้ปัญหาที่ละนิดทีละหน่อย เพราะอนาคตของชาติไม่ได้อยู่ที่เด็กเพียงฝ่ายเดียว แต่ที่สำคัญคืออยู่ที่ทุกคนช่วยกัน

นายวินัย ปาทาน

กลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก จังหวัดเชียงใหม่

ความรู้เรื่องสิทธิเด็ก

เนื่องจากการเผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กเป็นเรื่องสำคัญ เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เด็กได้มีความรู้เรื่องสิทธิเด็ก และนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง โดยไม่ไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทางคณะกรรมการได้มีการสำรวจความรู้เรื่องสิทธิเด็กในแบบสอบถามตั้งแต่ข้อ 16 - 18 สรุปได้ดังนี้

ข้อ 16. ความรู้เรื่องสิทธิเด็ก เด็กส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องสิทธิเด็กบ้าง 59.13% เด็ก 17.24% บอกว่ามีความรู้เรื่องสิทธิเด็ก และอีก 13.79% ไม่มีความรู้เรื่องสิทธิเด็กเลย และ 9.84% ไม่แสดงความคิดเห็น

ข้อ 17. เด็กส่วนใหญ่ 72.76% ต้องการให้มีการเพิ่มเรื่องสิทธิเด็กเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอน เด็ก 8.79% ที่ไม่ต้องการให้มีเรื่องสิทธิเด็กในหลักสูตรการเรียนการสอน และอีก 18.45% ไม่แสดงความคิดเห็น

ข้อ 18. เด็ก 43.97% ต้องการให้มีการอบรมหรือเผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กในโรงเรียน ชุมชน วัด และสื่อต่างๆ ซึ่งอีก 38.44% ไม่ต้องการ และมี 17.59% ที่ไม่แสดงความคิดเห็น

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ความรู้เรื่องสิทธิเด็กในเมืองไทยนั้น ยังต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอีกมาก โดยให้ครอบคลุมทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทั่วทั้งประเทศ และควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยด้วย

บทความเรื่อง “หนูไม่รู้”

ประเทศไทยได้ลงนามในภาคยานุวัติสารเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535 แต่หนูไม่ทราบค่ะ

มีอยู่วันหนึ่งอาจารย์ฝ่ายปกครองเรียกหนูไปพบ และยื่นใบสมัครเพื่อเป็นตัวแทนเยาวชนไทยไปเข้าร่วมประชุมเสนอรายงานผลการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งในใบสมัครนั้นต้องเขียนเรียงความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในหัวข้อ “บทบาทของเยาวชนไทยเกี่ยวกับสิทธิเด็ก” แล้วคำว่า “สิทธิเด็ก” คืออะไร ก็กลายเป็นคำถามอยู่ในสมอง หนูไปที่หมวดสังคมเพื่อหาข้อมูล ถามอาจารย์ซึ่งท่านก็ตอบว่า “อาจารย์ไม่รู้เหมือนกัน ให้ไปหาที่หอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” หนูก็พบเพียงแต่ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในตอนนั้นเป็นปี พ.ศ.2541 หลังจากที่ได้ลงนามเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา แล้ว 6 ปี เมื่ออาจารย์ไม่รู้แล้วเด็กจะรู้ได้อย่างไร นอกจากชวนชายเอาจริงแล้วมีเด็กสักกี่คนที่มีโอกาสได้ทำแบบนี้ ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องสำหรับเด็กทุกคนควรจะรู้

หลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ก็เริ่มเห็นการผลักดันให้มีการเผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กมากขึ้น คำว่า “สิทธิเด็ก” รายละเอียด ปัญหา ความต้องการของเด็กเริ่มซึมซับเข้ามา แต่เด็กส่วนใหญ่คงไม่มีโอกาสอย่างนี้ หรืออาจไม่สนใจ เช่น เด็กที่มีความพร้อมทุกอย่างก็ไม่สนใจ เพราะเขาก็ไม่ได้ถูกละเมิดสิทธิเด็ก แต่เด็กที่ต้อยโอกาส เด็กที่ถูกละเมิดสิทธิเด็ก ถ้าเขาไม่มีความรู้ใครจะกล้าลุกขึ้นมาปกป้องสิทธิของตนเองอย่างที่เห็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ

การเผยแพร่ความรู้เรื่องสิทธิเด็กให้ทั่วถึงนั้นเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลา ทั้งนี้ต้องเผยแพร่ให้กับเด็กและผู้ใหญ่ เพื่อให้เด็กได้ปกป้องสิทธิของตนเอง และผู้ใหญ่ไม่ไปละเมิดสิทธิของเด็ก และต้องทำให้เข้าใจอย่างถูกต้อง มิฉะนั้นอาจนำไปใช้ในทางที่ผิด และหนูอยากให้ผู้ใหญ่เปิดกว้างในการยอมรับการเปลี่ยนแปลง และความคิดของเด็ก

สุดท้ายขอเป็นกำลังใจให้กับผู้ใหญ่ เพื่อนๆ น้องๆ ที่ร่วมกันและช่วยกันเผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กให้กว้างขวางออกไป

อนาคตของชาติ

นางสาวอนัญญา โลหะกิจจา

มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ

הכנת פתרון

แบบสอบถาม

เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำรายงานเรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ท่านเห็นด้วย และเติมข้อความแสดงความคิดเห็น
เพศ ชาย หญิง อายุ _____ ปี

1. โรงเรียนของท่านมีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอหรือไม่
 เพียงพอ ไม่เพียงพอ ไม่มีเลย
ข้อเสนอแนะ _____
2. ท่านคิดอย่างไรกับบุคลากรในโรงเรียนของท่าน
 เพียงพอและมีคุณภาพ ไม่เพียงพอแต่มีคุณภาพ
 เพียงพอแต่ไม่มีคุณภาพ ไม่เพียงพอและไม่มีคุณภาพ
3. ท่านคิดว่ามีความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาหรือไม่
 ไม่มี
 มี คือ _____
4. ท่านมีอุปสรรคในการเดินทางไปโรงเรียนหรือไม่
 ไม่มี
 มี เพราะ _____
5. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบในโรงเรียนหรือไม่
 มี ไม่มีแต่อยากมี ไม่สนใจ
6. ท่านคิดว่ามีบทลงโทษที่ไม่เหมาะสมในโรงเรียนของท่านหรือไม่
 เหมาะสม
 ไม่เหมาะสม เช่น _____
7. ท่านคิดว่ากฎระเบียบในโรงเรียนของท่านมีความเข้มงวดหรือเคร่งครัดมากเกินไปหรือไม่
 คืออยู่แล้ว
 เข้มงวดเกินไปในเรื่อง _____
8. ท่านเห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนที่ให้เด็กเป็นศูนย์กลาง (CHILD CENTER) หรือไม่
 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
9. ถ้ามีเด็กพิการมาเรียนร่วมกับท่านจะคิดอย่างไร
 ยินดี เฉยๆ ไม่พร้อมที่จะเรียนร่วมด้วย
ข้อเสนอแนะ _____

10. ท่านคิดอย่างไรกับเด็กที่ติดยาเสพติด

11. ท่านคิดว่าสาเหตุที่เด็กติดยาเสพติดเป็นอย่างไร

1. _____

2. _____

3. _____

12. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีสิ่งที่มีต่อการติดยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร

13. ในโรงเรียนมีโครงการรณรงค์และป้องกันยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร

14. จากข้อ 13 ถ้ามีช่วยอะไรได้บ้าง

15. ท่านต้องการให้รัฐบาลช่วยแก้ไขในเรื่องยาเสพติดอย่างไรบ้าง

16. ท่านมีความรู้เรื่องสิทธิเด็กหรือไม่

มี มีบ้าง ไม่มีความรู้เลย

17. ท่านต้องการให้เรื่องสิทธิเด็กมีอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนหรือไม่

ต้องการ ไม่ต้องการ

18. ท่านต้องการให้มีการอบรมหรือเผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กในชุมชนหรือโรงเรียนท่านหรือไม่

ไม่ต้องการ

ต้องการโปรดระบุสถานที่ _____

ทำเนียบนามคณะกรรมการจัดงาน เรื่องสิทธิเด็ก ฉบับเด็ก

ที่	ชื่อ - สกุล	สถานศึกษา/ที่อยู่ปัจจุบัน	โทรศัพท์
1	นางสาวอัญญา โลหะกัจจา (อายุ 19 ปี)	มหาวิทยาลัยมหิดล 29/2 ซ.เจริญนคร 12 ถ.เจริญนคร แขวงคลองตันใต้ เขตคลองสาน กทม.10600	T. 0-2438-5900
2	นายเพรียงไพโร ภักดีใจ (อายุ 19 ปี)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง 507 ซ.เขมาเนรมิตร ถ.ประชากรศาสตร์สาย 1 บางซื่อ กทม.10800	T. 0-2911-8364
3	นายชนินทร์ อรุโณทัย (อายุ 18 ปี)	โรงเรียนกรรณสูตรศึกษาลัย อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000	T. 0-3551-1125 F. 0-3552-4054
4	นางสาวจิรวรรณ เทศจันทร์ (อายุ 18 ปี)	โรงเรียนอุทัยวิทยาคม ต.สะแกกรัง อ.เมือง จ.อุทัยธานี 61000 บ้านเลขที่ 55 ม.2 ถ.ศรีน้ำซึม ต.อุทัยใหม่ อ.เมือง จ.อุทัยธานี 61000	T. 0-5651-1334 F. 0-5651-2540 T. 0-5652-0677 1188-634-8601
5	นายสมศักดิ์ เพ็ญสวัสดิ์ (อายุ 18 ปี)	โรงเรียนองครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก 26120	
6	นายเอกลักษณ์ นกพึ้ง (อายุ 17 ปี)	วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000	
7	นางสาวสุภากร เอี่ยมเสื่อ (อายุ 17 ปี)	โรงเรียนสิงห์บุรี อ.เมือง จ.สิงห์บุรี 16000 บ้านเลขที่ 3 ม.4 ต.ม่วงหมู่ อ.เมือง จ.สิงห์บุรี 16000	T. 0-3657-1521 F. 0-3657-1521 T. 0-3653-9574
8	นางสาวประทุม ไผ่สุตร (อายุ 17 ปี)	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี ต.พลวงกิ่ง อ.เขาชีชมภู จ.จันทบุรี 22210	T. 0-3945-2103 0-3945-2425

ที่	ชื่อ - สกุล	สถานศึกษา/ที่อยู่ปัจจุบัน	โทรศัพท์
9	นางสาวจารุณี อูปติ (อายุ 17 ปี)	โรงเรียนสระแก้ว อ.เมือง จ.สระแก้ว	T. 0-3742-1207
10	นางสาวรจนา สระศรีสม (อายุ 18 ปี)	บ้านทอฝัน 110 ม.6 บ้านห้วยมาลัย ต.หนองจุก อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี 72140	T. 0-1824-3369
11	นางสาวเพชรลดา เกิดศิริ (อายุ 15 ปี)	โรงเรียนศรีสังวาลย์ ถ.ติวานนท์ ต.บางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120	T. 0-2583-8434 0-2583-9596-7
12	นายเอกกำพล บรรเทา (อายุ 19 ปี)	โรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ ถ.สุขุมวิท กม.145 บางละมุง เมืองพัทยา จ.ชลบุรี 20000 โรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่-พัทยา ตู้ ปณ.1 เมืองพัทยา จ.ชลบุรี 20260 9 ระพีพร สุขสันต์ 2 ถ.กรุงเทพฯ-นนท์ 25 บางซ้อน บางซ้อ กทม.10800	T. 0-3871-6247 T. 0-2587-2980 ต่อ 120
13	นายวินัย ปาทาน (อายุ 19 ปี)	กลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก 127 ม.3 ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 20300	T. 0-5321-3992
14	นางสาววรรณภา แซ่จ้าว (อายุ 15 ปี)	โรงเรียนถ้ำปินวิทยา ต.บ้านถ้ำปิน อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา 56120 218 ม.5 ต.ป็น อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา 54120	
15	นางสาวแพรวนภา มูลอ้าย (อายุ 17 ปี)	โรงเรียนแม่้อวิทยาคม ต.แม่้ออ อ.พาน จ.เชียงราย 57120 38 ม.10 ต.แม่้ออ อ.พาน จ.เชียงราย 57120	

ที่	ชื่อ - สกุล	สถานศึกษา/ที่อยู่ปัจจุบัน	โทรศัพท์
16	นางสาววารารณ ปาตีคำ (อายุ 17 ปี)	โรงเรียนน้ำดีวิทยาคม ต.น้ำดีบ อ.ป่าซาง จ.ลำพูน 51120 บ้านเลขที่ 72/2 ม.2 ถ.สันห้างเสือ-ทาลี ต.หนองยวง อ.เวียงหนองล่อง จ.ลำพูน 51120	T. 0-5350-8546-7 F. 0-5350-8547 T. 0-5350-4532
17	นายพงษ์ชนต์ อักษรสวัสดิ์ (อายุ 18 ปี)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถ.รามคำแหง กรุงเทพฯ 99/6 ม.7 ต.โม่งาม อ.เมือง จ.ตาก 63000 316/10 ซ.จรัลสนิทวงศ์ 40 แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กทม.10700	T. 0-2424-7483 F. 0-2433-4543 T. 0-5551-5440 T. 0-2433-2694
18	นางสาวชลธิดา วงศ์ลิ้ม (อายุ 17 ปี)	โรงเรียนอำนาจเจริญ ต.ไผ่คำ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ 37000 107 ม.1 ถ.ชยางกูร ต.ไผ่คำ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ 37000	T. 0-4527-0703 T. 0-4527-0703
19	นางสาววาสนา สุขกุล (อายุ 15 ปี)	โรงเรียนอำนาจเจริญ ถ.ชยางกูร อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ 37000 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 63 ม.4 ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 269 ม.18 ถ.อรุณประเสริฐ ต.บู่ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ 37000	T. 0-4527-0703 T. 0-5327-0058 T. 0-4527-0058
20	นางสาวพยอม ชาอุ่น (อายุ 19 ปี)	วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อ.โนนเมือง จ.ขอนแก่น 86/22 ม.3 ซอย15 บ้านโนนนั้น ถ.โพธิสาร ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000	T. 0-4322-2959 F. 0-4322-6823 T. 0-4332-7946-7 F. 0-4332-6968

ที่	ชื่อ - สกุล	สถานศึกษา/ที่อยู่ปัจจุบัน	โทรศัพท์
21	นายไผ่ พรหมจันทร์ (อายุ 14 ปี)	โรงเรียนเบ็ญจมะมหาราช ต.ชลประทานท่าบ่อ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000 1458-12 ซ.แจ้งสนิท อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	T. 0-4526-2194-5 T. 0-4531-1190
22	นายยงยุทธ บุตรราช (อายุ 18 ปี)	สำนักงานพัฒนาชุมชน จ.นครพนม อ.เมือง จ.นครพนม 48000 155 ม.7 ต.โพธิ์ตาก อ.เมือง จ.นครพนม 48000	T. 0-4251-1525 F. 0-4251-1525
23	นายนฤมาน แนนูลแล (อายุ 18 ปี)	โรงเรียนเบญจมราชูทิศปัตตานี ต.สะบารัง อ.เมือง จ.ปัตตานี 94000 23/1 ม.3 ถ.ลิโรรส ต.ปิตุมุตี อ.ยะรัง จ.ปัตตานี 94160	T. 0-7334-9599 F. 0-7333-6577 T. 0-7335-2089
24	นายวันชัย คงสง (อายุ 18 ปี)	64/296 ม.7 ซ.2 ถ.วานิช ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 100 ม.4 ต.เขาพระบาท อ.เชียงใหม่ จ.นครศรีธรรมราช	
25	นางสาวชาลินี ศรีงาม (อายุ 17 ปี)	โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.กระบี่ 81000 195 ม.4 ต.ไล่ไทย อ.เมือง จ.กระบี่ 81000	T. 0-7561-1181 T. 0-7561-2830
26	นางสาวสุตาพร สงวนแว (อายุ 16 ปี)	วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80000 บ้านเลขที่ 67/1 ม.2 ต.ท้ายสำเภา อ.พระพรหม จ.นครศรีธรรมราช 80000	T. 0-7535-6156 F. 0-7534-1070 T. 0-1955-4227

ที่	ชื่อ - สกุล	สถานศึกษา/ที่อยู่ปัจจุบัน	โทรศัพท์
27	น.ส. อาลีเยาะห์ เปาะอิตตกาโอ๊ะ (อายุ 16 ปี)	โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง อ.เมือง จ.ยะลา 95000 26/1 ม.2 ต.ปูลูโจง กิ่งอ.กรงปินัง จ.ยะลา 95000	T. 0-7321-2820 1188-612-1727
28	นายกิตติพันธ์ กันจินะ (อายุ 15 ปี)	โรงเรียนแม่้อวิทยาคม ต.แม่้ออ อ.พาน จ.เชียงราย 57120 199 หมู่ 10 ต.แม่้ออ อ.พาน จ.เชียงราย 57120	T. 0-5367-1145 0-5367-1599
29	นายศิณวัฒน์ จันทรแสง (อายุ 16 ปี)	โรงเรียนราชดำริ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กทม. 10260 40/413-512 หมู่ 13 ช.ชุมชน 40 ไร่ ถ.สุขาภิบาล 2 แขวงประเวศ เขตประเวศ กทม. 10250	T. 0-2329-1548
30	นายคณิตย์ กิ่งแก้ว (อายุ 15 ปี)	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 29 ต.หนองครก อ.เมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ 33000 15 ม.1 ต.น้ำคำ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ	T. 0-4562-0651
31	นางสาวรอสนี การิอุมา (อายุ 15 ปี)	โรงเรียนพัฒนาวิทยายะลา อ.เมือง จ.ยะลา 95000 29 ถ.กาญจนา 1 อ.เมือง จ.ยะลา 95000	T. 0-7322-2114

รายชื่อโรงเรียนและสถาบันที่ให้ความอนุเคราะห์ การรวบรวมข้อมูล

1. โรงเรียนอุทัยวิทยาคม อ.เมือง จ.อุทัยธานี (แบบสอบถาม)
2. โรงเรียนอนุบาลเมือง อ.เมือง จ.อุทัยธานี (รูป)
3. โรงเรียนทองประสาทเวทย์ อ.หนองฉาง จ.อุทัยธานี (รูป)
4. โรงเรียนบ้านโคกสวาสดี อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ (รูป)
5. โรงเรียนอำนาจเจริญ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ (แบบสอบถาม)
6. โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 29 จ.ศรีสะเกษ (แบบสอบถามและรูป)
7. โรงเรียนบ้านหนองไผ่ จ.ศรีสะเกษ (แบบสอบถามและรูป)
8. โรงเรียนบ้านจ้อ-หนองแล้ง จ.ศรีสะเกษ (แบบสอบถามและรูป)
9. โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร จ.ชลบุรี (แบบสอบถาม)
10. โรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่-พิทยา จ.ชลบุรี (แบบสอบถาม)
11. โรงเรียนบ้านปูโรง จ.ยะลา (รูป)
12. โรงเรียนบ้านกอดตือระ จ.ยะลา (รูป)
13. โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จ.ยะลา (แบบสอบถาม)
14. โรงเรียนพัฒนาวิทยา จ.ยะลา (แบบสอบถาม)
15. โรงเรียนราชสถิตพิทยาคม จ.อ่างทอง (แบบสอบถาม)
16. โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม จ.อ่างทอง (แบบสอบถาม)
17. บ้านเด็กหญิง มูลนิธิอุทิศเพื่อเด็กไทยในชนบท จ.ขอนแก่น (แบบสอบถามและรูป)
18. โรงเรียนกัลยาณวัตร จ.ขอนแก่น (แบบสอบถามและรูป)
19. โรงเรียนบ้านพ่อราษฎรวิทยา (แบบสอบถามและรูป)
20. โรงเรียนบ้านเหล่านกขุม (แบบสอบถามและรูป)
21. โรงเรียนบ้านดอนขม (แบบสอบถามและรูป)
22. โรงเรียนมหาไถ่ชาย จ.ชลบุรี (แบบสอบถามและรูป)
23. โรงเรียนราชดำริ จ.กรุงเทพฯ (แบบสอบถาม)
24. อิสลามวิทยาลัย จ.กรุงเทพฯ (แบบสอบถาม)
25. โรงเรียนแสงอรุณ จ.กรุงเทพฯ (รูปภาพ)

สนับสนุนงบประมาณโดย
องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
โทรศัพท์ (66 2) 356 9499 โทรสาร (66 2) 281 6032

อีเมล thailandao@unicef.org
เว็บไซต์ www.unicef.org